

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 13 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€

9 Νοέμβρη ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Κάτω η ακρίβεια Κάτω η λαομίσητη κυβέρνηση Μητσοτάκη Να οργανωθούμε για να τους ανατρέψουμε

Απέχουμε από
τις τηλε-εκλογές
παρωδία

σελ.4

Μάθε τα
δικαιώματά σου:
Απεργία

σελ.5

Ο Δρόμος
του Νοέμβρη,
Επαναστατικός

σελ.8

Εκδήλωση για τον Στέργιο Κατσαρό

Στις 11 Δεκεμβρίου 2022 συμπληρώνεται ένας χρόνος από το θάνατο του Στέργιου Κατσαρού, μιας από τις πιο εμβληματικές μορφές του εργατικού κινήματος και της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα. Ήδη από νεαρή ηλικία ο Στέργιος Κατσαρός θα συμμετάσχει ενεργά στο κίνημα χωρίς να λείπει από κανέναν αγώνα. Θα πάρει μέρος στη μεγάλη απεργία και σύγκρουση των οικοδόμων το 1961, στα κινήματα του 15% και του 114, στα «Ιουλιανά» και σε κάθε αγώνα μέχρι την επιβολή της Δικτατορίας του 1967. Κατά την περίοδο αυτή, θα φυλακιστεί και θα απελευθερωθεί το 1970. Θα συμμετάσχει ενεργά στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, ενώ και

μετά τη χούντα, θα συνεχίσει να αγωνίζεται αδιάκοπα μέχρι και το τέλος της ζωής του.

Γι' αυτό τον εξαιρετικό αγωνιστή και άνθρωπο η ΟΚΔΕ οργανώνει την Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου 2022 και ώρα 6 μ.μ. εκδήλωση μνήμης και τιμής στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηνών, Ακαδημίας 50 (δίπλα στη Νομική Σχολή).

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα. Προτείνουμε και έχουμε:

-Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Γαλλία

Περίπου το 45% της διύλισης πετρελαίου στη Γαλλία βρίσκεται εκτός λειτουργίας μετά τις απεργιακές κινητοποιήσεις του προηγούμενου μήνα, που έβγαλαν εκτός λειτουργίας του κολοσσού TotalEnergies και Exxon Mobil. Σε απεργιακό κλοιό, με έντονη την αντιδραστική απάντηση κυβέρνησης και αστικής τάξης, βρίσκονται εργαζόμενοι και φτωχά λαϊκά στρώματα στη Γαλλία. Η αρχή έγινε από τους εργαζόμενους στα διυλιστήρια πετρελαίου, οι οποίοι κατέβηκαν σε απεργία και ακολούθησαν εργαζόμενοι σε άλλους κλάδους ενάντια στην ακρίβεια και τον αυξανόμενο πληθωρισμό (6,2% για τον Σεπτέμβριο).

Στις απεργίες συμμετείχαν και εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα, όπως δάσκαλοι, εργαζόμενοι στην πυρηνική βιομηχανία και τους σιδηροδρόμους. Πάνω από 2.000 εργαζόμενοι στον κολοσσό TotalEnergies, απέρριψαν την πρόταση για μισθολογική αύξηση της εταιρείας και επέκτειναν τη διάρκεια των κινητοποιήσεων. Η κυβέρνηση Μακρόν είχε καλέσει σε επίταξη τους απεργούς προκειμένου να απελευθερωθούν τα αποθέματα καυσίμων που βρίσκονταν στις αποκλεισμένες εγκαταστάσεις. Η CGT αποκάλυψε την κίνηση «ένδειξη δικτατορίας του γάλλου προέδρου».

Στις 18 Οκτωβρίου και ενώ οι απεργίες στα πρατήρια καυσίμων βρίσκονταν στη τρίτη εβδομάδα, η οργή ξεχείλισε στους δρόμους όπου 300.000 εργαζόμενοι, φοιτητές και μαθητές διαδήλωσαν (τα σωματεία ανακοίνωσαν πως στο Παρίσι κατέβηκαν στο δρόμο 70.000) ενάντια σε ακρίβεια και ενεργειακή κρίση. Η αλληλεγγύη στους απεργούς στα διυλιστήρια έχει επεκταθεί και στα σχολεία, όπου κατά την ημέρα της γενικής απεργίας υπολογίστηκαν πάνω από 100 καταλήψεις ή κλειστά σχολεία. Οι διαδηλώσεις χτυπήθηκαν με καταστολή σε μια προσπάθεια κατατρομοκράτησης των διαδηλωτών και εκφοβισμού των απεργών προκειμένου να λήξουν την απεργία. Όλα αυτά, ενώ προωθούνται αυστηροποιήσεις στις προϋποθέσεις χορήγησης επιδομάτων απεργίας αλλά και συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση.

Αγγλία

Αντίστοιχες απεργιακές κινητοποιήσεις με κέντρο την ακρίβεια και τον αυξανόμενο πληθωρισμό κατακλύζουν και την Αγγλία. Οι τιμές έχουν διπλασιαστεί από τον προηγούμενο χειμώνα με 80% αυξήσεις σε ενέργεια και λογαριασμούς ρεύματος, με το κόστος για ενέργεια σε κάθε σπίτι να υπολογίζεται πως θα φτάσει στις 2.500 λίρες το χρόνο. Στις 45 μέρες διακυβέρνησης της Τρας, είχε εξαπολυθεί ένας πόλεμος ενάντια στα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Μετά το καλοκαίρι των μεγαλύτερων απεργιών στους σιδηροδρόμους τα τελευταία 30 χρόνια στην Αγγλία, οι εργαζόμενοι στα τρένα επέκτειναν τις κινητοποιήσεις τους και τον Οκτώβριο.

Στις 4 Νοεμβρίου οι εργαζόμενοι στους σιδηροδρόμους αποφάσισαν εκ νέου τρεις 24ωρες απεργίες για την επόμενη εβδομάδα. Οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων και η πάλη ενάντια στους αντεργατικούς νόμους στη Βρετανία φαίνεται να μην υποκύπτουν στις αυξανόμενες πιέσεις και να επιμένουν στον ανυποχώρητο αγώνα τους για αύξηση μισθών.

Σρι Λάνκα

Χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στη Σρι Λάνκα ενάντια στην κλιμάκωση των τιμών των τροφίμων, η οποία έχει προκαλέσει επιδείνωση στην ποιότητα ζωής των 22 εκατομμυρίων κατοίκων της χώρας, ενώ αντιμετωπίζει τη χειρότερη οικονομική κρίση στην ιστορία της λόγω ξένου χρέους αλλά και εξαιτίας της συμφωνίας κυβέρνησης με ΔΝΤ για νέες οικονομικές ρυθμίσεις που θα επιφέρουν μεγαλύτερες επιθέσεις στις συνθήκες διαβίωσης για τους εργαζομένους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Οι διαδηλώσεις ήταν από τις μεγαλύτερες μετά και την ανάληψη καθηκόντων του Ρανίλ Γουικρεμείσινγκε και την εκδίωξη του πρώην προέδρου Γκοταμπάγια Ρατζαπάξα.

Τον Σεπτέμβριο, το ΔΝΤ «προειδοποίησε» τη Σρι Λάνκα ότι η αρχική συμφωνία για τη χορήγηση περίπου 2,9 δισεκατομμυρίων δολαρίων σε ένα πρόγραμμα επείγουσας διάσωσης είναι «μόνο η αρχή μιας μακράς διαδικασίας που πρέπει να ακολουθηθεί η χώρα για να βγει από την κρίση». Μια διαδικασία που θα περιλαμβάνει δημοσιονομικές προσαρμογές και μεταρρυθμίσεις προς το συμφέρον του κεφαλαίου και θα καταστρέψει περαιτέρω την εργατική τάξη της Σρι Λάνκα, η οποία ωστόσο δεν φαίνεται διατεθειμένη να συμβιβαστεί με μια απλή αλλαγή ηγεσίας αλλά θα φτάσει τον αγώνα της μέχρι τέλους.

9 Νοέμβρη: Απεργούμε ενάντια σε Πόλεμο, Ακρίβεια, Καταστολή

Η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, το 90% έως 99% των εργαζομένων, των άνεργων, των νέων, των συνταξιούχων και των λαϊκών στρωμάτων «κρατάμε την ανάσα μας» λόγω των εξελίξεων αλλά και των κινδύνων, της «μπόχας» που αυτές αναδίδουν. Εξελίξεις σε Ουκρανία, ακρίβεια, υποκλοπές, βουλευτές που τζογάρουν/«κονομάνε» με κόκκινα δάνεια, παιδεραστές-βιαστές-μαστροπούς-πολιτευτές κ.λπ.

Πόλεμος στην Ουκρανία (βλ. και στα προηγούμενα 4 τεύχη): Η παραπέρα όξυνση της ιμπεριαλιστικής σύγκρουσης ανάμεσα σε ΗΠΑ-NATO-ΕΕ από την μια πλευρά και σε Ρωσία (και Κίνα) από την άλλη, έχουν ήδη τεράστιες και δραματικές επιπτώσεις. Δεν ισοπεδώνουν μόνο την Ουκρανία, τον λαό της και τα όποια δικαιώματά του, δεν οξύνουν μόνο την παγκόσμια οικονομική κρίση ή το κύμα ακρίβειας. Δεν αδιαφορούν μόνο για κάθε επίπτωση στο περιβάλλον, δεν αναβιώνουν μόνο έναν νέο «ψυχρό πόλεμο», αλλά **απειλούν πλέον να ανοίξουν την πόρτα του «τρελοκομείου», είτε με την πυροδότηση νέων μετώπων (Ταϊβάν, Βαλκάνια), είτε με την ανεξέλεγκτη κλιμάκωση ακόμη και με τη χρήση πυρηνικών!**

Σε αυτά τα πλαίσια η κυβέρνηση της ΝΔ και ο Μητσοτάκης παίζουν τον επικίνδυνο ρόλο του σημαιοφόρου των ΗΠΑ-NATO: δηλώνοντας συνεχώς πως «είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία», στέλνοντας διαρκώς στρατιωτικό υλικό στον Ζελένσκι, δίνοντας πλήρη ελευθερία σε

ΗΠΑ-NATO να χρησιμοποιούν τη χώρα ως ορμητήριο (βάσεις, λιμάνια κ.λπ.), εμπλέκοντάς μας ολόένα και περισσότερο στο πολεμικό σφαγείο.

Εδώ **χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή** γιατί σε κάθε χώρα **το μεγάλο ιδίως κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις, το κράτος και τα επιτελεία τους** (Μέσα Μαζικής «Ενημέρωσης», πολιτικοί, ειδικοί, και λοιποί), **προχωρούν** από την «προπαγάνδα του πολέμου», **στον πόλεμο μιας «μαύρης προπαγάνδας»**. Χρησιμοποιούν **σκόπιμα, συστηματικά και σχεδιασμένα**, όλα τα παραπάνω, και κυρίως **την ανασφάλεια, την αβεβαιότητα, τον φόβο και την αγωνία των ανθρώπινων κοινωνιών, για το τι πρόκειται να γίνει. Για να διασπείρουν περισσότερη σύγχυση, αποπροσανατολισμό, απογοήτευση, παθητικότητα, ατομικοποίηση και πειθάρχηση. Για να αποστρέψουν τα βλέμματα από τα πραγματικά προβλήματα** (οικονομική κρίση, ανεργία, ακρίβεια, φτώχεια, κλιματική αλλαγή κ.λπ.), **και τις πραγματικές αιτίες** (υποταγή όλων στην οικονομία/λογική του ατομικού κέρδους, του ανταγωνισμού και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο). **Για να μας πείσουν ότι για όλα φταίνει οι «άλλοι», ο «κακός Πούτιν», οι «κακοί Ρώσοι» κ.λπ.** Για να μας ζητήσουν θυσίες, π.χ. να μειώσουμε την κατανάλωσή μας, να φοράμε διπλά πουλόβερ, «να προσαρμοστούμε για να μην πεθάνουμε. Για να αποδεχθούμε να φυτοζωούμε, με επιδόματα εξαθλίωσης για τους πιο «ευάλωτους». Για να μην έχουμε απαιτήσεις, διεκδικήσεις και δικαιώματα.

Για να μας οδηγήσουν τελικά στα τυχοδιωκτικά πολεμικά σχέδιά τους!

Σε αυτή την κατεύθυνση/προσπάθεια της «μαύρης προπαγάνδας», συνεισφέρουν και οι εξελίξεις σε σχέση με τα ελληνοτουρκικά, όπου **ο ανταγωνισμός των δύο αστικών τάξεων διαρκώς οξύνεται**, με ό,τι αυτό σημαίνει. Διογκωμένοι στρατιωτικοί εξοπλισμοί, αυξημένη συμμετοχή ή εμπλοκή στο NATO. Διαρκείς «αψιμαχίες», σε αέρα, θάλασσα και ξηρά, σε Έβρο, Αιγαίο κ.λπ. Φούντωμα του σωβινισμού, του μιλιταρισμού και προσπάθεια καλλιέργειας του εθνικισμού. Όλο το επίσημο πολιτικό σκηνικό, πρώτη η ΝΔ και από πίσω ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ κ.ά. κρύβεται πίσω από την «τουρκική επιθετικότητα». Έτσι ετοιμάζονται να μας ρίξουν στον τυχοδιωκτισμό μιας στρατιωτικής σύγκρουσης. Αυτή θα είναι μια τεράστια οπισθοδρόμηση για τους λαούς και στις δύο χώρες, η οποία πρέπει να αποτραπεί. Δεν έχουμε τίποτα να κερδίσουμε, ούτε «ασφάλεια» ούτε «ευημερία» ούτε «εθνική περηφάνεια», από τον αντιδραστικό ανταγωνισμό των δύο αστικών τάξεων.

Ενάντια σε όλα τα παραπάνω αλλά και ενάντια στα φαινόμενα σκανδάλων, σήψης και παρακμής, η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας έχει κάθε δικαίωμα και υποχρέωση να αγωνιστεί δυναμικά, μαζικά και για όσο χρειαστεί. Για να παραμερίσει με το κοινωνικό βάρος της κάθε εμπόδιο και κάθε προσπάθεια παρεμπόδισής της, δηλαδή κάθε προσπάθεια καταστολής, «μαύρης προπαγάνδας» ή ωραιοποίησης της πραγματικότητας.

Στατιστικά

Το κύμα ακρίβειας σαρώνει την Ευρώπη και τα παιδιά της εργατικής τάξης βρίσκονται σε άμεσο κίνδυνο. Σύμφωνα με έρευνα σε πέντε χώρες της ΕΕ (Γερμανία, Γαλλία, Ελλάδα, Ιταλία, Πολωνία) και στη Μ. Βρετανία για λογαριασμό γαλλικής εφημερίδας, το 70% των Ιταλών, το 68% των Ελλήνων και το 63% των Γάλλων θεωρούν ότι θα έχουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα μέσα στον χειμώνα. Το 23% των ερωτηθέντων μάλιστα φοβάται ότι δεν θα είναι ικανοί το επόμενο εξάμηνο να καλύψουν τις βασικές ανάγκες των παιδιών τους (γεύματα, κόστος υγείας, σχολείο, ρούχα κ.λπ.). Ήδη το 16% απάντησε ότι δεν μπορεί να προσφέρει διατροφή με ποικιλία και πλού-

σια σε θρεπτικά συστατικά, το 12% ότι δεν μπορεί να πληρώσει για την αγορά σχολικών ειδών και το σχολικό γεύμα, ενώ το 13% αδυνατεί να αγοράσει ρούχα στα παιδιά του. Στην Ελλάδα, τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ δείχνουν ότι το 32% των παιδιών κινδυνεύει από φτώχεια ή κοινωνικό αποκλεισμό λόγω οικονομικών ζητημάτων.

Γενικά, η κατάσταση στην Ελλάδα είναι αφόρητη για την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων. Σύμφωνα με το πρόσφατο Δελτίο Οικονομικών Εξελίξεων του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, ο κατώτατος μισθός έχει χάσει περίπου το 19% της αγοραστικής του δύναμης από τον Απρίλιο μέχρι σήμερα! Συνολικά μέσα στο 2022, η απώλεια αγοραστικής δύναμης αγγίζει το 40% για τα νοικοκυριά με μηνιαίο ει-

σόδημα έως 750 ευρώ, και το 9-14% για τα νοικοκυριά με εισόδημα 751-1.100 ευρώ. Η ενεργειακή κρίση και η αύξηση των τιμών στην ενέργεια θέρμανσης, θα αποτελειώσει τα νοικοκυριά. Πέρυσι – πριν καν ξεκινήσει ο πόλεμος στη Ουκρανία – ένα στα πέντε νοικοκυριά δεν μπορούσε να αντέξει οικονομικά το κόστος θέρμανσης. Η μελέτη του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ αναφέρει ότι το 2020, η χώρα είχε το μεγαλύτερο ποσοστό νοικοκυριών στην ΕΕ με ληξιπρόθεσμες οφειλές ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου, ενώ το 2021 είχε το υψηλότερο ποσοστό νοικοκυριών που δεν μπορούσαν να αποπληρώσουν τους λογαριασμούς, με αποτέλεσμα να τους κόψουν το ρεύμα και το αέριο!

Απέχουμε από τις τηλε-εκλογές παρωδία Δεν αναγνωρίζουμε τα «αποτελέσματά» τους!

Για πρώτη φορά στις 7/11/20, η κυβέρνηση αποφάσισε ότι η διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών στα υπηρεσιακά συμβούλια (ΥΣ) θα γίνεται με ηλεκτρονική ψηφοφορία. Η απάντηση των Ομοσπονδιών (ΟΛΜΕ-ΔΟΕ) ήταν να καλέσουν τα μέλη τους σε αποχή από τις εκλογές. Η υπ. Παιδείας, Κεραμέως πραγματοποίησε τις εκλογές, αλλά λόγω της σχεδόν καθολικής αποχής (95%), όρισε δοτούς εκπροσώπους μέσα στα ΥΣ.

Φέτος, το υπ. Παιδείας βρήκε και συμπαραστάτες στο έργο του. Οι παρατάξεις ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ συ-

ναιούν στην αυταρχική επιβολή των ηλεκτρονικών και όχι δια ζώσης εκλογών για τα ΥΣ, προκειμένου να μην μείνουν για μία ακόμη διετία έξω από τους μηχανισμούς των εξυπηρετήσεων. Στόχος κυβέρνησης – υπουργείου είναι να επιβάλλουν και στα σωματεία τις ηλεκτρονικές εκλογές (με βάση και το ν. Χατζηδάκη).

Οι εκλογές αυτές είναι παντελώς διαβλητές! Δεν υπάρχει καμία εγγύηση ταυτοπροσωπίας, αφού ένας εκπαιδευτικός μπορεί να ψηφίζει 5 φορές και να μετρά η τελευταία, εφόσον οι εφορευτικές επιτροπές απαγορεύεται να καταθέτουν καταστάσεις ψηφισάντων. Η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρεί με κάθε τρόπο να βάλει χέρι στα εσωτερικά των σωματείων, να τσακίσει την εσωτερική τους δημοκρατία, να καταργήσει τις Γενικές Συνελεύσεις κι όλες τις δομές οργάνωσης των σωματείων, να αποκόψει τους εργαζόμενους από τις ζωντανές διαδικασίες, να τους απομονώσει μπροστά σε μια

οθόνη και να τους καταστήσει ευάλωτους στην κυβερνητική προπαγάνδα των ΜΜΕ(ξαπάτησης) αλλά και στις κάθε λογής πιέσεις!

Η πλειοψηφία των ΕΛΜΕ – 37 συνολικά – καλούν σε Αποχή από τις εκλογές-παρωδία. Ωστόσο, η ΟΛΜΕ πραξικοπηματικά ακύρωσε την προγραμματισμένη από καιρό ολομέλεια των προέδρων για να μην επικυρώσει την παραπάνω απόφαση!

Ως Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών καλούμε τους συναδέλφους-ισσές μας να απέχουμε ξανά από τις τηλε-εκλογές παρωδία, να αντισταθούμε στη νεοφιλελεύθερη επίθεση στα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα, να περιφρουρήσουμε, όχι μόνο τις εκλογικές διαδικασίες αλλά και όλες τις διαδικασίες λειτουργίας των σωματείων μας, όπως ορίζουν τα καταστατικά μας, και όχι από τις εκάστοτε Διοικήσεις.

Μόνο με τους αγώνες μπορούμε να επιβάλλουμε τις κατακτήσεις και τα δικαιώματά μας!

Υγειονομικοί

Με αγώνες απαντάμε στις προεκλογικές υποσχέσεις!

Μέσα στον Οκτώβρη πραγματοποιήθηκαν δύο κινητοποιήσεις στον χώρο της Υγείας, μετά από αρκετό καιρό, αν λάβουμε υπόψη τα τεράστια προβλήματα του κλάδου.

Η πρώτη πραγματοποιήθηκε στις 20/10/22 με 24ωρη απεργία και κινητοποιήσεις τόσο στην Αθήνα όσο και στην περιφέρεια. Η δεύτερη στις 31/10/2022, αφορούσε στην Παναττική στάση εργασίας. Όσον αφορά στην πρώτη, στην περιφέρεια έγιναν παρεμβάσεις έξω από κάποια νοσοκομεία ενώ στην Αθήνα πραγματοποιήθηκε διαδήλωση με κατάληξη στο υπουργείο Υγείας. Ενώ στην περιφέρεια η συμμετοχή των συναδέλφων ήταν πολύ μικρή, στην Αθήνα ήταν από τις μαζικότερες κινητοποιήσεις του χώρου το τελευταίο διάστημα. Μετά την κατάληξη στο υπουργείο, αντιπροσωπεία έγινε δεκτή από την Αν. υπουργό Υγείας. Κατατέθηκαν τα πάγια και δίκαια αιτήματα της ενίσχυσης της Δημόσιας Υγείας με προσωπι-

κό και χρηματοδότηση, της επίλυσης των αιτημάτων των εργαζομένων (αυξήσεις μισθών, ΒΑΕ, άρση αναστολών εργασίας, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, θεσμοθέτηση εργατικού ατυχήματος, τροποποίηση καθηκοντολογίου ΔΕ Νοσηλευτικού προσωπικού, ενιαίος κλάδος νοσηλευτικού, κ.ά.) Εκείνη δεσμεύτηκε για ενιαίο κλάδο νοσηλευτικού προσωπικού και για τροποποίηση του καθηκοντολογίου του ΔΕ Νοσηλευτικού προσωπικού. Ανέφερε πως θα ανανεωθούν οι συμβάσεις σε επικουρικούς και ΟΑΕΔ για ένα χρόνο και πως οι ΣΟΧ (Συμβάσεις ορισμένου χρόνου) των συναδέλφων, θα ανανεωθούν για έξι ακόμη μήνες. Για την άρση των αναστολών εργασίας είπε ότι θα ληφθεί απόφαση μέσα στον Οκτώβρη. Θα, θα, θα... γενικές προεκλογικές υποσχέσεις...

Αν λάβουμε υπόψη ότι και για το τελευταίο αίτημα δεν έχει παρθεί καμία απόφαση ενώ έχουμε μπει ήδη

στο Νοέμβριο, τότε να είμαστε σίγουροι για την αρνητική πορεία και των υπολοίπων αιτημάτων. Δεν πρέπει να καθησυχάζομαστε με τις ψεύτικες υποσχέσεις της υπουργού και των υπολοίπων α(χ)ρήστων της κυβέρνησης της ΝΔ. Γι' αυτό τον λόγο θα πρέπει οι εργαζόμενοι του κλάδου της Υγείας να συμμετέχουμε μαζικά στον επόμενο σταθμό, στις 9 Νοέμβρη, στην Γενική Απεργία. Για να δείξουμε πως δεν υποχωρούμε αν δεν ικανοποιηθούν τα δίκαια και ζωτικά αιτήματά μας.

Μάθε τα δικαιώματά σου: Απεργία

Η επικίνδυνη κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει εξαπολύσει μια βίαιη επίθεση ενάντια στα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Ένα από τα πιο σημαντικά σημεία καμπής είναι η ψήφιση του αντιδραστικού νόμου Χατζηδάκη (ν. 4808/2021) ο οποίος, μεταξύ άλλων επιθέσεων, έθεσε την βάση για τον περιορισμό του δικαιώματος στην απεργία. Αργότερα, με εγκύκλιο (62587/2021) εξειδίκευσε τα «νέα» μέτρα. Συνοπτικά αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν:

1) Υποχρεωτική γνωστοποίηση απεργιών και στάσεων εργασίας: Για τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας είναι υποχρεωτική η γνωστοποίηση της απεργίας τουλάχιστον 4 μέρες πριν την έναρξή της, ενώ στις υπόλοιπες επιχειρήσεις, η απεργία πρέπει να γνωστοποιείται μέχρι και 24 ώρες πριν. Οι γνωστοποιήσεις θα πραγματοποιούνται μόνο εγγράφως. Ακόμα, πέρα από την ημερομηνία και την ώρα έναρξης πρέπει να γνωστοποιούνται: η ώρα λήξης απεργίας (κατάργηση απεργίας διαρκείας), η μορφή της απεργίας καθώς ο αριθμός και τα ονόματα των απεργών.

2) Υποχρέωση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου: Πλέον οι οργανώσεις εργαζομένων σε Δημόσιο, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ είναι υποχρεωμένες, πριν κηρύξουν απεργία, να συμμετέχουν σε «διάλογο» με τις οργανώσεις των εργοδοτών ενώπιον του ΟΜΕΔ, μετατρέποντας την προετοιμασία της απεργίας σε μια χρονοβόρα/κοστοβόρα διαδικασία.

3) Θέσπιση Προσωπικού Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας: Σύμφωνα με το νόμο Χατζηδάκη στη θέση του Προσωπικού Ασφαλείας θεσπίζεται το Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας, το οποίο ορίζεται ως το 1/3 του συνόλου των εργαζομένων.

4) Το σωματείο πρέπει να προστατεύει όσους δουλεύουν εν ώρα απεργίας(!): Σε μια πλήρη αντιστροφή του ρόλου των σωματείων, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις υποχρεώνονται να υπερασπιστούν, όχι το δικαίωμα του απεργού, αλλά του εργαζομένου που δεν θα απεργήσει, παρέχοντάς του ασφαλή διέλευση στις εγκαταστάσεις και απαγορεύοντας οποιαδήποτε έκφραση... «σωματικής ή ψυχολογικής βίας» (ό,τι κι αν σημαίνει αυτό). Διαφορετικά, η απεργία μπορεί να διακοπεί με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου και να σχηματιστεί δικογραφία εναντίον του σωματείου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου (ΔΣ). Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, εάν μια απεργία που κήρυξε ένα πρωτοβάθμιο σωματείο κριθεί παράνομη, τότε δεν μπορεί μια δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση να καλέσει εκ νέου απεργία κατά του ίδιου εργοδότη.

Κόντρα στα παραπάνω μέτρα, οι εργαζόμενοι έχουμε κερδίσει με τους αγώνες μας ορισμένες κατακτήσεις όπως αυτές ορίζονται στο νόμο 1264/82. Σύμφωνα με αυτό το νόμο ορίζεται η απεργία ως δικαίωμα των εργαζομένων, ανεξάρτητα από το εάν έχουν ενταχθεί σε κάποια συνδικαλιστική οργάνωση, ως μέσο για τη διαφύλαξη και αναβάθμιση των συμφερόντων τους και ως εκδήλωση αλληλεγγύης. Απεργία μπορεί να κηρυχθεί, ανάλογα με το καταστατικό, είτε με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, είτε και

με απόφαση του ΔΣ. Απαγορεύεται η πρόσληψη απεργοσπαστών κατά τη διάρκεια της απεργίας, απαγορεύεται η ανταπεργία (λοκ άουτ - η δυνατότητα του εργοδότη να βάζει μόνος του «λουκέτο» στην επιχείρηση για να πιέσει και να διαιρέσει τους εργαζόμενους), ενώ δεν επιτρέπεται η δικαστική απαγόρευση της απεργίας με ασφαλιστικά μέτρα.

Σήμερα η κατάσταση για εμάς τους εργαζόμενους γίνεται αβίωτη μιας και μπαίνουμε σε έναν χειμώνα σκληρό, που εγκυμονεί τρομακτικούς κινδύνους. Οι καθημερινές μας ανάγκες (τρόφιμα, θέρμανση, νοίκι, μετακινήσεις) γίνονται απλησίαστα αγαθά, σαν είδη πολυτελείας. Τα διάφορα ημίμετρα (pass, καλάθι του νοικοκυριού, επιδοτήσεις ενέργειας) της κυβέρνησης, είναι ψίχουλα κοροϊδίας μπροστά στα δισ. που μας αρπάζουν καθημερινά. Τα σχέδια της κυβέρνησης περιλαμβάνουν τη συνέχιση της πολιτικής ιδιωτικοποιήσεων, ασυδοσίας των αγορών και των χρηματιστηρίων ενέργειας, την περαιτέρω εμπλοκή στον πόλεμο της Ουκρανίας καθώς και την αναβάθμιση του ανταγωνισμού της με την αστική ελίτ της Τουρκίας. Για να εφαρμόσουν αυτά τα σχέδια χρειάζονται τη σκλήρυνση του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης και των μηχανισμών καταστολής.

Ενάντια στα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω και στο γεγονός ότι η απεργία της 9ης Νοεμβρίου καλέστηκε από τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, οι εργαζόμενοι οφείλουμε να στηρίξουμε την Γενική Απεργία και να δώσουμε μια πρώτη συντονισμένη απάντηση στην κυβέρνηση της φτώχειας, της βίας και του πολέμου. Αυτή η απεργία μπορεί να γίνει η αρχή διεκδικητικών αγώνων με μια πολιτική διεξόδου από την καπιταλιστική κρίση προς όφελος της εργατικής τάξης. Σ' αυτό το πλαίσιο, η Αντεπίθεση των Εργαζομένων καλεί όλους τους εργαζόμενους να πάρουν μέρος στην απεργία και την εργατική διαδήλωση στις 9 Νοέμβρη.

ΑΠΕΡΓΙΑ!

Μαλαματίνα

Κάτω τα χέρια από την απεργία

Οι εργαζόμενοι του εργοστασίου «Μαλαματίνα» δίνουν έναν σκληρό αγώνα ενάντια σε κυβέρνηση και εργοδοσία. Παρά την αστυνομική και εργοδοτική τρομοκρατία, συνεχίζουν τον αγώνα για τέταρτο συνεχόμενο μήνα.

Η νέα εργοδοσία, παρά τις τεράστιες ελαφρύνσεις και διαγραφές χρεών που πήρε σαν «δώρα» από τη κυβέρνηση, προχώρησε σε εκδικητικές απολύσεις εργαζόμενων, με βασικά κριτήρια τη συνδικαλιστική τους δράση. Στόχος της ήταν οι ακόμα χαμηλότεροι μισθοί και η υπογραφή ατομικών συμβάσεων.

Έχει σπάσει κάθε ρεκόρ αυθαιρεσίας και εκδικητικότητας καταπατώντας ακόμα και τον – πιο αντεργατικό όλων

– ν. Χατζηδάκη, επισφραγίζοντας για άλλη μια φορά το δόγμα του «απαγορεύεται το απαγορεύεται για το κεφάλαιο».

Να σημειωθεί πως τα κέρδη της «Μαλαματίνα» έχουν πέσει, αφού το εργοστάσιο λειτουργεί στο 20%, ενώ υπάρχει ένα άτυπο μπουκοτάζ του προϊόντος. Πρόκειται λοιπόν για μια ιδεοληπτική μάχη από πλευράς κυβέρνησης και εργοδοσίας, θέλοντας να τσακίσει τον συνδικαλισμό και τα δικαιώματα κάθε εργαζομένου.

Με τις ευλογίες της κυβέρνησης και με πιστούς ακόλουθους τα ΜΑΤ, κάνει χρήση χημικών, βίας και συλλήψεων σε κάθε κινητοποίηση των εργαζόμενων στο εργοστάσιο. Προσλαμβάνει παράνομα απεργοσπάστες, απολύει τον πρόεδρο του Σωματίου Εργαζομένων και τον πρόεδρο του Σωματίου Πωλητών-Οδηγών, ανεβάζοντας τον αριθμό των απολυμένων στους 17 (Η ανακοίνωση των δύο αυτών απολύσεων έγινε λίγη ώρα μετά τη λήξη της Γενικής Συνέλευσης του Σωματίου που

αποφάσισε τη συνέχιση της απεργίας)!

Οι εργαζόμενοι του εργοστασίου παρ' όλη την αποφασιστικότητα που δείχνουν, πρέπει να πάρουν τον αγώνα στα χέρια τους. Να ξεπεράσουν τη πολιτική ηττοπάθεια και εσωστρέφειας του ΠΑΜΕ. Ο αγώνας των εργαζόμενων δεν πρέπει να μετατραπεί σε έναν αγώνα δικαστηρίων.

Ο αγώνας στην «Μαλαματίνα» πρέπει να ανοιχτεί με κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις όχι μόνο στα υπόλοιπα εργοστάσια αλλά και σε όλη την κοινωνία. Μετατρέποντάς τον σε κέντρο αγώνα για όλους, ενάντια στην αντεργατική κυβέρνηση της φτώχειας και της καταστολής. Ήδη στις 2 πορείες που πραγματοποιήθηκαν, μετά από πιέσεις, στο κέντρο της πόλης φάνηκε η αλληλεγγύη των εργαζομένων και της νεολαίας.

Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων στηρίζουμε και ενισχύουμε τον δίκαιο αυτό αγώνα με κάθε τρόπο. Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας!

Κλαδική ΣΣΕ για τους εργαζόμενους εστίασης και τουρισμού

Στις 29 Ιουνίου 2022 ψηφίστηκε η υποχρεωτικότητα της Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τους εργαζόμενους του επισιτισμού και του τουρισμού. Η ενίσχυση της κλαδικής σύμβασης εργασίας αποτελεί ένα προϊόν πίεσης λόγω των μαχητικών αγώνων που δώσαμε οι εργαζόμενοι το τελευταίο διάστημα. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε τα δικαιώματά μας και να τα διεκδικήσουμε και στην πράξη, μέσα στους χώρους δουλειάς!

Τα δικαιώματα που περιλαμβάνονται στην ΣΣΕ είναι τα εξής: α) Υποχρεωτική εφαρμογή η 5νθήμερη - 8ωρη εργασία για όλους τους εργαζόμενους. β) Χορηγούνται τα εξής επιδόματα: γάμου, εποχικής απασχόλησης, τουριστικής εκπαίδευσης, ανθυγιεινής εργασίας, επίδομα ταμειακού λάθους. γ) Υποχρεωτική επαναπρόσληψη των εποχικώς απασχολούμενων. δ) Υποχρεωτική παροχή

γεύματος στους εργαζόμενους κατά τη διάρκεια της βάρδιας. Τα καταστήματα που δεν την παρέχουν πρέπει να καταβάλουν το ανάλογο χρηματικό αντίτιμο. Οι εργοδότες παράλληλα υποχρεούνται να δίνουν την ανάλογη στολή εργασίας και να την αντικαταστήσουν όταν φθειρείται. ε) Πέρα από τις προβλεπόμενες αργίες, καθιερώνεται και η Καθαρά Δευτέρα, όπου πρέπει να πληρώνεται με προσαύξηση 75% αν και εφόσον εργαστεί κάποιος. στ) Στους διανομείς φαγητού δίνεται επίδομα ιδιαίτερων συνθηκών 10% επί του βασικού μισθού.

Η ΣΣΕ μπορεί να βάλει ένα φρένο σε μια σειρά από απάνθρωπες εργοδοτικές αυθαιρεσίες, με κυριότερη αυτή του ξεχειλώματος του ωραρίου και την καταστράτηγηση του δωρου. Αναμφίβολα, πρέπει να εφαρμοστεί λέξη προς λέξη, χωρίς όμως

αυτό να σημαίνει ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματά μας. Το τεράστιο κύμα ακρίβειας έχει χτυπήσει αλύπητα τα νοικοκυριά και καμία αύξηση μισθού δεν περιλαμβάνεται στην ΣΣΕ ούτε και προβλέπεται από την ξεδιάντροπη κυβέρνηση Μητσοτάκη. Τα κουπόνια, τα επιδόματα και οι κοροϊδίες όπως το «καλάθι του νοικοκυριού», δεν είναι τίποτα παραπάνω από έναν δημόσιο εξευτελισμό των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Δεν πρέπει να αφήσουμε εργοδότες και κυβέρνηση να παίζουν με τις ζωές μας. Υπερασπιζόμαστε την ΣΣΕ, σπάμε στην πράξη το τερατούργημα του ν. Χατζηδάκη και διεκδικούμε ακόμα περισσότερα!

9/11 Γενική Απεργία

Ένας Αγώνας που πρέπει να συνεχιστεί

Ένας από τους πιο δύσκολους χειμώνες βρίσκεται σε εξέλιξη και το μόνο σίγουρο είναι ότι όλο το βάρος της κρίσης που διανύει το καπιταλιστικό σύστημα θα πέσει στις πλάτες των εργαζομένων, των ανέργων και των νέων.

Ο εφιάλτης ενός γενικευμένου πολέμου είναι πιο κοντά από ποτέ, με το ανοιχτό μέτωπο της Ουκρανίας να βρίσκεται σε αναβρασμό και τη διαμάχη των δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ΗΠΑ-NATO-ΕΕ με τη Ρωσία να μαίνεται στο χείλος του γκρεμού, λίγο πριν παρασύρει όλες τις χώρες μέσα σε αυτή. Η επικίνδυνη κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν θα έχανε την ευκαιρία που της δόθηκε να αποδείξει για μια ακόμα φορά ποιων τα συμφέροντα εξυπηρετεί, στέλνοντας όπλα στην Ουκρανία, κάνοντας εχθρικές δηλώσεις απέναντι στη Ρωσία, ενισχύοντας τις βάσεις στην Ελλάδα. Η φιλοπόλεμη πολιτική που ακολουθούν βέβαια δεν μπορεί πλέον να κρυφτεί πίσω από την τούρκικη επιθετικότητα, καθώς οι δαπάνες δισεκατομμυρίων για εξοπλισμούς και οι τυχοδιωκτικές δηλώσεις όλου του αστικού επιτελείου μας φέρνουν όλο και πιο κοντά σε ένα θερμό ελληνοτουρκικό επεισόδιο, που μόνα θύματα θα έχει τους ίδιους

τους εργαζομένους.

Η εμπόλεμη κατάσταση κλιμακώνεται την ίδια ώρα που όλες οι χρεοκοπημένες κυβερνήσεις της ΕΕ, έχουν θέσει σαν προτεραιότητά τους τη διαφύλαξη των κερδών του κεφαλαίου και της αγοράς, αφήνοντας την ακρίβεια να καλπάζει και να στέκεται σα θηλιά στο λαιμό της εργατικής τάξης. Πλέον, φαντάζουν πολυτέλεια ακόμα και τα είδη πρώτης ανάγκης, ενώ ο πενιχρός μισθός που παίρνουμε όχι αύξηση δεν είχε μέσα στη χρονιά, αλλά με την ακρίβεια στις τιμές των βασικών αγαθών, που ολοένα και αυξάνονται, δεν αρκεί ούτε για να περάσει ο μήνας. Η διαφύλαξη δε όλων των αντεργατικών εκρωμάτων του ν. Χατζηδάκη δεν θα μπορούσε να γίνει παρά με μαφιόζικες πολιτικές εκφοβισμών και με καταστολή.

Αν δεν κάνουμε κάτι να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, το μέλλον μας είναι αβέβαιο. Οι ζωές μας πλέον από ανακυκλώσιμες που ήταν, κάτω από άθλιες συνθήκες εργασίας, χωρίς ασφάλιση, με μισθούς πείνας και ωράρια διαλυμένα είναι βορά στα κανόνια τους, σε έναν πόλεμο που δεν είναι δικός μας. Αυτό που χρειαζόμαστε τώρα πιο πολύ από ποτέ είναι ένα αντιπολεμικό κίνημα και μαχητικές απαντήσεις απέναντι στον εργασιακό μεσαίωνα που έχουν θεσπίσει. Η απεργία πρέπει να είναι μόνο η αρχή, για να ξεπεράσουμε τη ρεφορμιστική πολιτική του ΚΚΕ και τα αδιέξοδα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, ώστε να δώσουμε μια δυναμική απάντηση στο δρόμο με Αγώνες Διάρκειας και να ξηλώσουμε όλους τους τυράννους της αστικής τάξης από τις θέσεις τους. Όλοι στο δρόμο, για να ξαναπάρουμε τις ζωές μας πίσω!

ΠΕΝΕΝ: Οι ναυτεργάτες απαντούν με απεργία σε εργοδότες και κυβέρνηση

Κανένα πλοίο δεν έφυγε από το λιμάνι του Πειραιά στις 25 Οκτώβρη, καθώς οι Ναυτεργάτες έδωσαν μια δυναμική απάντηση στις τακτικές της κυβέρνησης, του ΥΕΝ και των ιδιωτών φίλων τους (εφοπλιστές) που βάζουν μπρος τις ατομικές συμβάσεις εργασίας και καταργούν τα δικαιώματα των Ναυτεργατών μέσα από τον αναθεωρημένο ΚΙΝΔ (Κώδικας Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου). Από τα ξημερώματα, δεκάδες μέλη της ΠΕΝΕΝ μαζί με άλλα ναυτεργατικά σωματεία (ΠΕΜΕΝ-ΠΕΑΘΕΝ-ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ-ΠΕΕΜΑΓΕΝ) πραγματοποίησαν 24ωρη Παμπειραϊκή απεργία, δίνοντας ένα προειδοποιητικό μήνυμα. Δεν έγινε κανένα από τα προγραμματισμένα δρομολόγια μέχρι και τα μεσάνυχτα της 25ης Οκτώβρη, όπου ολοκληρώθηκε η απεργία. Στο λιμάνι επίσης βρέθηκαν εκπρόσωποι πολλών εργατικών σωματείων, συνδικαλιστικές οργανώσεις και συλλογικότητες, μαζί και η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, στηρίζοντας τον αγώνα των Ναυτεργατών.

Για ποιο λόγο η απεργία ήταν σημαντική; Σύμφωνα με τον νέο ΚΙΝΔ (είναι ακόμη στα σκαριά) καταργούνται οι υφιστάμενες ΣΣΕ και αντικαθίστανται από την Διεθνή Σύμβαση Ναυτικής εργασίας (MLC) η οποία θεμελιώνει τα ελάχιστα δικαιώματα των Ναυτεργατών του τρίτου κόσμου. Επιπλέον, οι μισθοί πέφτουν κι άλλο καθώς οι «(χ)ριστοι» του Μητσοτάκη θέλουν να εφαρμόσουν τα κατώτατα επίπεδα μισθών σύμφωνα με τα διεθνή κρατούντα. Οι αλλαγές αυτές εξυπηρετούν αποκλειστικά τα εφοπλιστικά συμφέροντα και υποβαθμίζουν σημαντικά τις εργασιακές συνθήκες για τους ναυτεργάτες, οι οποίοι ζητούν ΣΣΕ με πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς που έχουν ήδη κουτσουρευτεί από τις τεράστιες αυξήσεις σε ενέργεια-καύσιμα.

Αυτό δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό. Εντάσσεται στο πλαίσιο της σφοδρής αντεργατικής επίθεσης που έχει εξαπολύσει από την πρώτη μέρα η ακραία νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ. Ο εργατοκτόνος ν. Χατζηδάκη καταργεί το 8ωρο, χτυπάει την απεργία, τον συνδικαλισμό, τσακίζει κάθε εργασιακό δικαίωμα. Μπροστά σε έναν από τους δυσκολότερους χειμώνες που έρχονται, και με όπλο μας την πραγματική ενότητα των αγώνων, να παραδειγματιστούμε από τις απεργίες των εκπαιδευτικών, τους αγώνες σε e-food, Cosco, Μαλαματίνα και τώρα την Παμπειραϊκή απεργία, για να πούμε οριστικό αντίο στους νεοφιλελεύθερους που σπέρνουν φτώχεια και θάνατο.

Ενάντια
σε Ακρίβεια, Φτώχεια, Πόλεμο,
Ιδιωτικοποιήσεις, Καταστολή

9 ΓΕΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ

Να διώξουμε την κυβέρνηση
Μητσοτάκη

Αυξήσεις σε μισθούς
Κάτω τα
Αντεργατικά μέτρα & μνημόνια

Ο Δρόμος του Νοέμβρη, Επαναστατικός

Η «Εξέγερση του Πολυτεχνείου», όπως ονομάστηκε ο λαϊκός ξεσηκωμός του Νοέμβρη του 1973 δεν ήταν ένα τυχαίο ή μεμονωμένο γεγονός, ούτε ήταν μόνο μια φοιτητική κινητοποίηση όπως συχνά λέγεται. Αποτελέσε εξέγερση με αντιδικτατορικά, αντιφασιστικά και αντιιμπεριαλιστικά αιτήματα που αποτυπώθηκαν και στα συνθήματα των ξεσηκωμένων εργατών και φοιτητών, όπως «Δεν περνάει ο φασισμός», «Κάτω η Χούντα», «Εξω οι Αμερικάνοι».

Κατά τη διάρκεια της επταετίας, τα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα δέχθηκαν σκληρή επίθεση. Ρίχνοντας μια ματιά στα στοιχεία που μπορούμε να βρούμε: α) συνδικάτα, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα διαλύθηκαν και διατηρήθηκαν μόνο ορισμένα στα οποία η ηγεσία διοριζόταν από την ίδια τη χούντα, β) οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και ΣΣΕ καταργήθηκαν με τους μισθούς να ορίζονται από νόμο του κράτους και να παραμένουν χαμηλοί, γ) οι συνθήκες εργασίας, υγιεινής και ασφαλείας ήταν άθλιες καθώς

είχε καταργηθεί κάθε μέσο διεκδίκησης καλύτερων συνθηκών, δ) οι απολύσεις απελευθερώθηκαν και ε) το οκτάωρο εμμέσως καταργήθηκε με την «ελαστικοποίηση» της εργασίας.

Όταν πια το 1973 η χούντα αποσυνδέθηκε πλήρως από τις μάζες και προκειμένου να κρατηθούν στην εξουσία, οι συνταγματάρχες έβαλαν μπρος το σχέδιο «φιλελευθεροποίησης» με στόχο να νομιμοποιηθούν μέσα από ένα τύπου «κοινοβουλευτικό» καθεστώς με ΠτΔ τον Παπαδόπουλο και προκήρυξη «ελεύθερων» εκλογών. Σύσσωμοι οι αστοί και οι ρεφορμιστές υποδέχθηκαν με ευχαρίστηση την προοπτική «ομαλής μετάβασης». Οι όποιες μικρές παραχωρήσεις δόθηκαν στο πλαίσιο αυτό, δεν καθυσάχασαν φοιτητές και εργάτες αλλά άνοιξαν το δρόμο για να εκφράσουν όλο και περισσότερο την αντίθεσή τους στο καθεστώς με άνοδο των αγώνων και των κινητοποιήσεων.

Η έκρηξη της οργής του κινήματος κορυφώθηκε με τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Την Τετάρτη, 14/11, ο

χώρος του Πολυτεχνείου καταλήφθηκε από φοιτητές και εργαζόμενους, ως κλιμάκωση των αγώνων του προηγούμενου διαστήματος. Σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν οι οργανώσεις της άκρας Αριστεράς και η Εργατική Συνέλευση από την στιγμή της εμφάνισής της, που καλούσε τους εργαζόμενους να απεργήσουν «ενάντια στη χούντα, τα μονοπώλια και τους Αμερικανούς πάτρωνές τους» και να συμμετέχουν στα γεγονότα. Σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να τερματίσει την εξέγερση, η χούντα διέταξε την αιματηρή καταστολή των κινητοποιήσεων και την εισβολή του τανκ στο Πολυτεχνείο, μετρώντας δεκάδες θύματα και αμέτρητους τραυματίες. Έτσι σημειώθηκε η αρχή του τέλους της Δικτατορίας που κατέρρευσε 9 μήνες μετά.

Η Εξέγερση του Πολυτεχνείου δεν ήταν καμία «γιορτή της Δημοκρατίας» όπως βαφτίζεται. Αυτό που χαρακτήρισε το εργατικό και φοιτητικό κίνημα της εποχής ήταν η συνειδητοποίηση πως αγώνας χωρίς θυσίες δε γίνεται, αλλά και η διάθεση των μαζών να κάνουν αυτές τις μικρές ή μεγάλες θυσίες. Στο δρόμο του Νοέμβρη οι νέοι, οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, να βαδίσουμε προς τους δικούς μας αγώνες για ζωή και εργασία με αξιοπρέπεια!